

سلام عليكم و رحمه الله

بسم الله الرحمن الرحيم

«الهِى وَ أَنْطِقْنِي بِالْهُدَى، وَ الْهَمْنِي التَّقْوَى»

شب جمعه، شب رحمت و مغفرت، شب زیارتی سالار شهیدان، در جوار شخصیت‌های بزرگ امامزادگان، شامگاه شهادت جانسوز موسی ابن جعفر علیه السلام تقاضا می‌کنم به روان پاک پیامبر عظیم الشان اسلام و اهل بیت پاکش صلواتی عنایت بفرمایید. جفا است اگر از شخصیت بزرگ جهان اسلام حضرت ابوطالب یاد نکنیم که با تمام وجود، جانش را فدای پیامبر کرد، به روان تابناک حضرت ابوطالب علیه السلام که بسیاری از فرزندان در دشت کربلا به شهادت رسیدند، صلواتی عنایت بفرمایید. روز شنبه هم روز بسیار بزرگی است، روز مبعث پیامبر صلی الله وعلیه و آله است، به همین دلیل برای امشب، آیات ۴۵ تا ۴۶ از سوره احزاب را انتخاب کرده‌ایم. برای تعجیل در ظهور آقا امام زمان عجل الله تعالی فرجه نیز صلواتی عنایت بفرمایید.

در آیه ۴۵ سوره احزاب، خداوند پیامبر اسلام را با ۵ مأموریت به جامعه بشری اعزام فرمود.

« يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، اِی پیامبر، «إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا»، ما تو را به عنوان شاهد فرستادیم. «وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا»، و تو را به عنوان بشارت دهنده و ترساننده فرستادیم. «وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ»، و با این مأموریت که مردم را به فرمان خداوند دعوت کنی، «وَسِرَاجًا مُنِيرًا»، تو را به عنوان یک چراغ درخشانده و راهنما فرستادیم. پنج کلمه بسیار مهم در این آیات آمده است که می‌خواهیم در رابطه با آنها صحبت کنیم.

کلمه اول «شَاهِدٌ»، کلمه دوم «مُبَشِّرًا»، کلمه سوم «نَذِيرًا»، کلمه چهارم «دَاعِيًا»، کلمه پنجم «سِرَاجًا»، اما شاهد به چه معناست؟ آنکه خداوند می‌فرماید: «ما پیامبر را به عنوان شاهد فرستادیم» به چه معناست؟ مفسران قرآن کریم سه معنا برای شاهد گفته‌اند؛ معنای اول، شاهد یعنی حاضر ... پیامبر خودش فعال است، خودش در سختی‌ها و تلخی‌ها در مشکلات، در دشواری‌ها، در پیچیدگی‌ها حاضر در صحنه است، خداوند شاهد است، یعنی خداوند حاضر است. زمانیکه رهبر بین افراد ملتش باشد باعث دلگرمی می‌شود، وقتی بدانیم پیشوای ما، الگوی ما همان مسائل ما را دارد، باعث دلگرمی ما می‌شود، پیامبر حاضر است، می‌داند وقتی تعلیمات الهی را به مردم می‌دهد، چه کسانی گوش فرا می‌دهند، چه کسانی به فرمان خداوند عمل می‌کنند و چه کسانی لجاجت می‌کنند، تعصب به خرج می‌دهند، مخالفت می‌کنند، این معنای اول شاهد است. اگر فقط قانون باشد و

کسی حاضر نباشد، خیلی‌ها از عمل به قانون فرار می‌کنند. شاهد به معنای ناظر اینگونه است که ای انسان‌ها ما پیامبران را فرستادیم تا بر کار شما نظارت کنند، باور شما باید این باشد که دوربین‌های خداوند در جای جای دنیا وجود دارد، یکی از آن دقیق‌ترین دوربین‌ها همان پیامبر است. قرآن در آیه ۱۰۵ سوره توبه می‌فرماید: «ای پیامبر به مردم بگو هر کاری که می‌خواهید بکنید، بدانید که خداوند و رسول و مومنان اعمال و کارهای شما را می‌بینند»، پیامبر عملکرد ما را می‌بیند، به همین دلیل یکی از گواهان در روز قیامت پیامبر اسلام خواهد بود، در قیامت ۹ گواه یا ۹ شاهد داریم، ابتدا خداوند، بعد پیامبر، بعد امام معصوم، بعد زمان‌ها، اعضاء و جوارح، مکان‌ها و ... بر اعمال انسان گواهی می‌دهند. پیامبر بر کار ما همین امروز نظارت دارند، همانگونه که امام زمان عج‌الله‌تعالی‌فرجه بر کار ما نظارت دارند. همه ما شنیده‌ایم که امام زمان عج‌الله‌تعالی‌فرجه روزهای دوشنبه و روزهای پنجشنبه کارنامه اعمال ما را نگاه می‌کنند. «إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا» یعنی پیامبر نگاه می‌کند، ناظر است. الان نظام جمهوری اسلامی ایران است، اگر مسئولان، وزرا، وکلا، نمایندگان به همین موضوع توجه کنند که امام زمان عج‌الله‌تعالی‌فرجه کار مرا می‌بیند، رفتار مرا می‌بیند، چقدر اثر تربیتی دارد؟

(شاهد) به معنای اول یعنی حاضر، به معنای دوم یعنی ناظر، به معنای سوم یعنی گواه، گواه به چه معناست؟ پیامبر اسلام ارمغانی که برای جامعه بشریت آورده است، تعالیمی که برای جامعه بشریت آورده است، رفتاری که از خود نشان می‌دهد، گواه بر این است که از طرف خودش نیست، از طرف خداست. یک انسان نمی‌تواند مطالبی اینچنین پیوسته را در طی ۲۳ سال از خودش بیاورد. این خودش گواه است که از طرف خداوند، از طرف آسمان آمده است. یک کسی بین ما هست که حاضر است، ناظر بر اعمال ماست، یک کسی هست که آیینی که آورده است بر ما گواه است.

کلمه دوم (مُبَشِّرًا)، پیامبری را بشارت‌دهنده فرستادیم، ما انسان‌ها برای حرکت به تشویق احتیاج داریم. یکی از عامل‌های حرکت تشویق است. آدم‌ها هر کاری را به آن دلیل که برایشان فایده‌ای دارد و یا جلوی ضرری را می‌گیرد، انجام می‌دهند. پشت انجام هر کاری منطقی خوابیده است. (نَذِيرًا) یعنی پیامبر خطرها را بیان می‌کند، ضررها را می‌گوید، (بشیر یا مبشر) یعنی فوایدی را توضیح می‌دهد و ما انگیزه پیدا می‌کنیم که به سمت گفته‌های او برویم. پیامبر به چه چیزهایی می‌خواهد بشارت بدهد؟ بشارت به سعادت و خوشبختی ... در آیه ۲۵ سوره مبارکه بقره آمده است «وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ»، ای پیامبر به مومنان صالح بشارت بده، چه چیزی را؟ «أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ»، بهشت سعادت، بهشت خوشبختی در انتظار مومنان صالح است. بشارت برای درود خداوند، رحمت خداوند و هدایت خداوند است. «وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا

أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» (سوره بقره - آیات ۱۵۵ و ۱۵۶)، بشارت بده به کسانی که مقاومت می کنند، جهان بینیشان این است که ما از سوی خداوند آمده ایم و به سوی خداوند پر می کشیم. بشارت چه چیزی است؟ «أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ» (سوره بقره - آیه ۱۵۷)، خدا بر صابرين درود می فرستد، خدا بر صابران رحمت می فرستد، خدا هدایت صابران را تضمین می کند.

بشارت به جایگاهی ویژه در نزد خداوند، سوره مبارکه یونس آیه ۲ می فرماید: «وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ»، ای پیامبر به مومنان بشارت بده، نزد خداوند جایگاهی بلند خواهند داشت. اینگونه بنده روحیه پیدا می کند، وقتی بداند که به جایگاهی رفیع وعده داده شده است، انگیزه پیدا می کند. در سوره احزاب هم در آیه ۴۷ آمده است که بشارت به لطف خداوند هم محقق می شود. «وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا»، ای پیامبر به مومنان بشارت بده، لطف بزرگ از طرف خداوند برای آنها در نظر فته شده است. یکی از ماموریت های خداوند همین در نظر گرفتن بشارت، تشویق و وعده است. در سوره صف، آیه ۱۳ هم آمده است: «وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ»، با این همه دشمن، با این همه نفرات، سرنوشت ما چه خواهد شد؟ خداوند در این شرایط پیروزی را مژده می دهد. اینها ماموریت های پیامبر است. پیامبر به چه کسانی بشارت می دهد؟ در یکجا به مومنان این بشارت را می دهد، در جای دیگر به محسنان یعنی کار درست ها این بشارت را می دهد، در جایی دیگر بشارت به فروتنان، متواضعان، به پاکها می دهد. این افراد مورد بشارت خداوند هستند.

تا اینجا دو کلمه را معنا کرده ایم، کلمه اول (شَاهِدًا)، کلمه دوم (مُبَشِّرًا)، کلمه سوم (نَذِيرًا)، پیامبر آمده است تا افراد را بترساند، به آنها هشدار دهد. کسی باید باشد تا به افراد هشدار بدهد که زمان رفت. فرصت از دست رفت. کجای راه هستی؟ یکی از ماموریت های پیامبر انذار به مردم است. آخرت در انتظار ماست، روز بی کسی، روز بی یآوری در انتظار است. بعضی از آیات در این رابطه عبارت است از: سوره انعام آیه ۵۱، در این آیه آمده است: «وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ» ای پیامبر با قرآن به آنان هشدار بده، زمانیکه به دیدار خداوند می روند، کمک کار و واسطه ای به جزء خداوند یا کسی که خداوند به آن اذن بدهد در آنجا نیست. همینطور در سوره ابراهیم، آیه ۴۴ آمده است: «وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَجِبْ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ أُولَئِكَ تَكُونُوا أُمَّمَتًا مِنْ قَبْلِ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ»، ای پیامبر مردم را از زمانیکه عذاب برسد بترسان و آنهايي که

به خودشان ظلم کرده‌اند، می‌گویند: پرودگارا چند روز، چند ماه، چند هفته ما را برگردان، چرا که من اشتباه رفتم، من بی‌راهه رفتم و می‌خواهم دعوت تو را پاسخ بگویم و از پیامبرانت پیروی کنم، پاسخ می‌رسد، شما قبلاً هم قسم می‌خوردید، خیر؛ فایده‌ای ندارد. ای پیامبر این لحظه را به مردم هشدار بده. همچنین در سوره مریم، آیه ۳۹ آمده است. « وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ »، ای پیامبر مردم را از روز حسرت، از روز قیامت بترسان، روزی که کار از کار گذشته است و اینها از فرصت استفاده نکردند و در غفلت بودند و ایمان نیاوردند. در سوره غافر آیه ۱۸ می‌فرماید: « وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ »، ای پیامبر آن روز نزدیک، قیامت را به مردم خبر بده. خانم‌ها، آقایان، خداوند سعادت ما را می‌خواهد، خوشبختی ما را می‌خواهد، سعادت ما در سایه پاکی است، زمانیکه جان به گلو می‌رسد، « كَاطْمِينٍ » فرد غصه می‌خورد، چرا که دیگر راهی ندارد، کار تمام شده است، اینها هشدارهای پیامبر است.

پیامبر چه ماموریت‌هایی داشت؟ « شَاهِدًا »، « مُبَشِّرًا »، « نَذِيرًا »، سوره بقره می‌فرماید: (بعضی‌ها هستند که هرچقدر پیغمبر به آنها هشدار بدهد فایده‌ای ندارد)، « سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ » (سوره بقره - آیه ۶)، اینها از سنگ هم سخت‌تر هستند. در سوره انبیاء آیه ۴۵ می‌فرماید: « قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ »، ای پیامبر بگو من آمده‌ام تا شما را با آیات وحی بترسانم!! « وَلَا يَسْمَعُ الصَّمَّةُ الدَّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ »، آدم کر، صدا را نمی‌شنود، حتی زمانیکه او را بترسانند، پس معلوم است برای فهمیدن برای رستگار شدن احتیاج به گوش شنوا هست. قرآن کریم در سوره سبا آیه ۳۴ می‌فرماید: «همه ملت‌ها، پیامبرانی برایشان آمده است تا آنها را بترسانند»، انسان موجود سرکشی است، انسان مست است، انسان خواب است، یک کسی باید او را از غفلت برباند. « وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ »، اما پیامبران که آمدند مردم را بترسانند، « إِنْ أَلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ » (سوره سبا - آیه ۳۴)، خوشگذران‌ها گفتند: «ما حرف‌های شما را قبول نداریم.» پس هشدارهای پیامبران در چه کسانی تاثیر می‌گذارد؟ در آنهایی که قلب نرمی داشته باشند، در آنهایی که زندگی عادی داشته باشند، خیر؛ خوشگذران‌ها تحت تاثیر قرار نمی‌گیرند.

کلمه چهارم «دَاعِيًا»، ای پیامبر تو را برای دعوت کردن فرستادیم، مردم را به خداوند دعوت کنی. چگونه؟ با بیان قصه‌ها، چگونه؟ با بیان مثل‌ها، چگونه؟ با امرها، چگونه؟ با نهی‌ها، چگونه؟ با تشویق‌ها، چگونه؟ با توبیخ‌ها ... آقایان پیامبر ما در حال دعوت می‌سوخت، حضرت خدیجه کبری

سلام الله علیها می فرمودند: « پیامبر شش روز با چشمان گریان وارد خانه شد و روز هفتم با لب خندان، عرض کردم یا رسول الله دلیل گریه شما در این شش روز و راز خنده شما در امروز چگونه است؟ » فرمودند: « خدیجه جان، یک هفته است دنبال هدایت یک نفر هستم ، امروز گوش کرد و ایمان آورد، خوشحالی من برای همین است. » پیامبر ما در دعوت حس داشت ، پیامبر ما می سوخت برای هدایت انسان ها، پیامبر ما آمده است تا همه را به سوی خدا دعوت کند، بندگان خدایی شوند، به سوی خدا حرکت کنند، گاهی این دعوت به صورت جمعی بوده است، گاهی به صورت فردی، گاهی مستقیم، گاهی غیر مستقیم، گاهی با مهر گاهی با قهر «وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ»، ما تو را فرستادیم تا به سوی خدا مردم را دعوت کنی. خود خدا در قرآن به پیامبر اینگونه فرموده است: «ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ»، مردم را به سوی خدا دعوت کن، چگونه؟ «بِالْحِكْمَةِ»، با منطق، «وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ»، با پند، با اندرز، با سوز، با گداز، با موعظه، دیگر چطور ؟ «وَجَادِلْهُمْ بِلَاَّتِي هِيَ أَحْسَنُ»، با گفتگو، حتی پیامبر با دانشمندان مسیحی گفتگو کرد، آنها زیر بار نرفتند ، خداوند فرمود نفرین کن. با آنها مباحله کن.

کلمه پنجم «وَسِرَاجًا مُنِيرًا»، پیامبر ظلمات را می شکافد، در تاریکی های جهل ، چراغ روشنایی است، هرکس کمترین دقتی کند، راه را از پیامبر پیدا می کند، مثل خورشید تابانی است که حرارت می دهد، باعث رویش می شود، چراغ نشان دهنده راه است. روز شنبه روز بعثت هست، روز شنبه روز تولد قرآن است. بیاییم امشب، فرداشب ، شنبه ، با رسول الله (ص) عهد ببندیم که نسبت به کتابی که آورده ای جدی تر باشم، عهد می بندم نسبت به جانشینان تو، اهل بیت، جدی تر باشم، تا در پرتو رشادت های تو، هشدارهای تو، دعوت های تو و راهنمایی های تو به ساحل نجات راه پیدا کنم.

خداوندا شفاعت پیامبر و اهل بیت را قسمت این جمع بفرما. به روان پاک شهیدان و اهل بیت صلواتی عنایت بفرمایید.